

Arrest

nr. 238 412 van 10 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 24 september 2018, verklaart er zich op 8 oktober 2018 vluchteling.

1.2. Op 27 november 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een etnische Tamil te zijn, afkomstig van Urumpirai in Jaffna, waar u woonde tot uw vertrek uit het land in 1992.

U werd in 1985 lid van de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), en na een korte basisopleiding werd u ingezet om bunkers te graven, gewonden van het slagveld te halen, en vaste posities te bewaken. U deed dit tot 1987, waarna u evenwel in het vizier kwam van de Indische troepen die de regio ondertussen hadden overgenomen. U bracht naderhand een groot deel van uw tijd in Colombo door, maar keerde geregeld terug naar uw thuisdorp. Hier wou de LTTE u evenwel terug inzetten voor het bewaken van vaste punten en dergelijke meer, terwijl in Colombo door India gesteunde rivaliserende Tamil-groeperingen u achterna kwamen. Uw ouders besloten daarom dat u het land maar beter kon verlaten.

U trok via-via naar Zwitserland, waar u tot 2001 een “K-kaart” kreeg. Dan zou u een “F-kaart” (vluchtelingenkaart) hebben gekregen, welke evenwel in 2006 omgezet werd naar een jaarlijks hernieuwbare B-kaart. Deze werd in 2015 niet langer verlengd omdat u een te grote schuldenberg had opgebouwd. Na een tijdje zonder succes te hebben geprocedeerd, verliet u Zwitserland en kwam u op 24 september 2018 aan in België, waar u op 8 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming deed. U bent tot 2013 geregeld teruggekeerd naar Sri Lanka. Ter staving van uw relaas legt u voor: een Sri Lankaans paspoort, een Zwitserse verblijfsvergunning, en documenten betreffende uw procedure in Zwitserland.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U geeft aan dat u lijdt aan diabetes. U kreeg gedurende het onderhoud de mogelijkheid om pauze te vragen zo u dit nodig achtte om uw bloedsuikerspiegel op peil te houden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u niet naar Sri Lanka kan terugkeren omdat u bij aankomst opgepakt vreest te worden omwille van uw voorgehouden verleden als lid en sympathisant van de LTTE. Daarnaast geeft u aan te vrezen ontvoerd te worden door lokale criminele en politieke groeperingen. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken.

*Wat betreft uw **voorgehouden vrees om ontvoerd te worden door criminele of politieke groeperingen**, dient vastgesteld te worden dat deze geheel hypothetisch is en geen enkele concrete grond heeft. U geeft aan dat dit bij uw eerdere reisjes terug naar Sri Lanka geen probleem was, maar speculeert louter dat u als u daar langer zou verblijven eventueel ontvoerd zou kunnen worden (CGVS p. 8, 9). Letterlijk gevraagd of het een hypothetische vrees betreft, en of u enigerlei concrete aanwijzing heeft, kan u enkel verwijzen naar gevallen van anderen die terugkeerden naar Sri Lanka en ontvoerd werden, maar kan u bijvoorbeeld niet verwijzen naar bedreigingen die uw familie ontvangen kon hebben (CGVS p. 10). Dit is niet voldoende om te kunnen spreken van een voldoende geïndividualiseerde vrees, maar betreft slechts een verwijzing naar de algemene situatie.*

U geeft echter ook aan dat u eerder geld doneerde aan de LTTE, en dat anderen die geld verzamelden voor de LTTE het slachtoffer werden van ontvoering (CGVS p. 10). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw rol in de fondsenwerving voor de LTTE, afgaande op uw eigen verklaringen, miniem was. U zou samen met uw vrienden af en toe geld gedoneerd hebben aan een contactpersoon, die dit dan verder doorsluisde (CGVS p. 7). Uw rol was dus slechts deze van individuele donor, en er is geen reden om aan te nemen dat dit wijd gekend is, of dat u hierdoor in uw thuisland in de aandacht zou lopen, en u toont geenszins het tegendeel aan. Er is dus geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade ten opzichte van ontvoeringen omwille van geld.

*U haalt evenwel ook aan dat u **in de jaren 80 en 90 lid was van de LTTE**, en hen steunde in de krijgsverrichtingen toen. De overheid was hier evenwel niet van op de hoogte (CGVS p. 4), waardoor u makkelijk heen en weer kon reizen naar de hoofdstad, en zelfs nadat u het land verliet in 1992 keerde*

u nog geregeld terug naar Sri Lanka tot in 2013. Daarna **zou uw ex-vrouw evenwel zijn gaan klikken bij de Sri Lankaanse overheid in 2016 over uw donaties aan de LTTE** (CGVS p. 7). Daarop zou uw nieuwe vrouw bij terugkeer naar Sri Lanka tijdlang ondervraagd geweest zijn, en meegedeeld zijn dat uw paspoort geblokkeerd was (CGVS p. 7, 8).

Hierover kan **ten eerste** opgemerkt worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt, niet van uw voorgehouden dienst bij de LTTE of uw donaties vanuit Zwitserland, noch van de intrekking van uw paspoort op basis van de verklaringen van uw ex- vrouw, noch van de aanvaring van uw tweede vrouw met de CID,. U verklaart hierover dat u vroeger wel documenten had omtrent uw sponsoring van de LTTE, maar dat u deze vernietigde (CGVS p. 8). Van de informatie omtrent een mogelijke intrekking van uw paspoort, of hetgeen uw tweede vrouw meemaakte, zou u enkel een brief kunnen bekomen tegen betaling van 2000 euro smeergeld (CGVS p. 8). Het is maar de vraag wat de waarde zou zijn van een dergelijke brief, gezien het duidelijk frauduleuze karakter van een via smeergeld bekomen brief waarvoor “[de opsteller/verzender] kunnen ... hun job verliezen” (CGVS p. 8). In ieder geval kan er dus enkel afgegaan worden op uw verklaringen in deze.

Ten tweede kan ook niet om de vaststelling heen dat u voorafgaand aan uw komst naar België meermaals terugkeerde naar Sri Lanka, laatst in 2013, zonder dat u hier enige problemen ondervond (CGVS p. 7). Dit is een duidelijke indicatie dat u tot op dat moment, ondanks uw voorgehouden voormalige lidmaatschap van en donaties aan de LTTE, geen ernstige vrees voor vervolging koesterde. U houdt evenwel voor dat enkele jaren later uw ex-vrouw aan de CID verteld zou hebben dat u een voormalig lid van de LTTE was en geld voor hen inzamelde. U zou evenwel niet weten waarom ze dit deed, en vermoed enkel dat ze kwaad op u was (vragenlijst CGVS dd. 13 augustus 2019, afdeling 3.5.). Dit lijkt onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging vast te stellen. Enerzijds is er de vaststelling dat u tot 2013 lijkaar probleemloos heen en weer kon reizen (met als bewijs hiervan de stempels van hetzelfde jaar in het paspoort dat u voorlegde), en anderzijds is er enkel uw blote bewering dat uw ex-vrouw u jaren na de scheiding verklikt zou hebben, om redenen waar u het raden naar hebt. Dit volstaat niet om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

U beweert dat u in de jaren 80 lid bent geweest van de LTTE en hen naderhand via donaties financierde. U legt evenwel geen enkel begin van bewijs hieromtrent voor, en kon dit niet aannemelijk maken.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Sri Lanka vreest te worden ontvoerd door lokale criminele en politieke groeperingen en dat hij door de Sri Lankaanse autoriteiten zal worden bedreigd omwille van zijn banden met de Liberation Tigers of Tamil Eelam (hierna: LTTE). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn vrees ingeval van terugkeer naar Sri Lanka te worden ontvoerd door lokale criminele en politieke groeperingen louter hypothetisch is, en hij evenmin aannemelijk maakt dat zijn beweerde donaties aan de LTTE wijd bekend zouden zijn of dat hij hierdoor negatief in de aandacht zou lopen in zijn land van herkomst; (ii) hij geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn banden met de LTTE, zijn donaties aan deze groepering, de intrekking van zijn paspoort na de verklaringen van zijn ex-echtgenote aan de CID of de aanvaring van zijn huidige echtgenote met de CID; (iii) hij sedert zijn vertrek in 1992 nog meermaals probleemloos naar Sri Lanka reisde, terwijl hij geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat zijn ex-echtgenote hem jaren na de echtscheiding zou zijn gaan verklikken bij de CID uit kwaadheid; en (iv) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, temeer daar *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers banden met de LTTE.

2.2.2.2. Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.2.2.3. Wat betreft verzoekers voorgehouden vrees om ingeval van terugkeer naar Sri Lanka te worden ontvoerd door lokale criminele en politieke groeperingen, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat deze vrees louter hypothetisch is en dat verzoeker evenmin aannemelijk maakt dat hij negatief in de aandacht zou lopen in zijn land van herkomst:

*“Wat betreft uw **voorgehouden vrees om ontvoerd te worden door criminele of politieke groeperingen**, dient vastgesteld te worden dat deze geheel hypothetisch is en geen enkele concrete grond heeft. U geeft aan dat dit bij uw eerdere reisjes terug naar Sri Lanka geen probleem was, maar speculeert louter dat u als u daar langer zou verblijven eventueel ontvoerd zou kunnen worden (CGVS p. 8, 9). Letterlijk gevraagd of het een hypothetische vrees betreft, en of u enigerlei concrete aanwijzing heeft, kan u enkel verwijzen naar gevallen van anderen die terugkeerden naar Sri Lanka en ontvoerd werden, maar kan u bijvoorbeeld niet verwijzen naar bedreigingen die uw familie ontvangen kon hebben (CGVS p. 10). Dit is niet voldoende om te kunnen spreken van een voldoende geïndividualiseerde vrees, maar betreft slechts een verwijzing naar de algemene situatie.*

U geeft echter ook aan dat u eerder geld doneerde aan de LTTE, en dat anderen die geld verzamelden voor de LTTE het slachtoffer werden van ontvoering (CGVS p. 10). Er dient evenwel vastgesteld te worden dat uw rol in de fondsenwerving voor de LTTE, afgaande op uw eigen verklaringen, miniem was. U zou samen met uw vrienden af en toe geld gedoneerd hebben aan een contactpersoon, die dit dan verder doorsluisde (CGVS p. 7). Uw rol was dus slechts deze van individuele donor, en er is geen reden om aan te nemen dat dit wijd gekend is, of dat u hierdoor in uw thuisland in de aandacht zou lopen, en u toont geenszins het tegendeel aan. Er is dus geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade ten opzichte van ontvoeringen omwille van geld.”

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde deze gevolgtrekkingen *in concreto* te weerleggen. Verzoeker komt immers niet verder dan te stellen dat zijn vrees niet zo hypothetisch is, dat zijn land van herkomst wordt geteisterd door criminaliteit en corruptie, dat hij jarenlang buiten Sri Lanka heeft gewoond en dat hij ingeval van terugkeer vreest te worden geviséerd door verschillende groeperingen. Tevens herhaalt hij dat hij lid was van de LTTE, dat zijn ex-echtgenote hem verklikte bij de Sri Lankaanse overheid en dat hij ook na zijn vertrek uit Sri Lanka verschillende donaties heeft gedaan aan de LTTE (zie daaromtrent ook *infra*). Dergelijk verweer is allerminst ernstig. Als zodanig blijven de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven onverminderd overeind.

2.2.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn banden met de LTTE, zijn donaties aan deze groepering, de intrekking van zijn paspoort na de verklaringen van zijn ex-echtgenote aan de CID of de aanvaring van zijn huidige echtgenote met de CID; en (ii) verzoeker sedert zijn vertrek in 1992 nog meermaals probleemloos naar Sri Lanka reisde, terwijl hij geenszins *in concreto* aannemelijk maakt dat zijn ex-echtgenote hem jaren na de echtscheiding zou zijn gaan verklikken bij de CID uit kwaadheid:

*“U haalt evenwel ook aan dat u **in de jaren 80 en 90 lid was van de LTTE**, en hen steunde in de krijgsverrichtingen toen. De overheid was hier evenwel niet van op de hoogte (CGVS p. 4), waardoor u makkelijk heen en weer kon reizen naar de hoofdstad, en zelfs nadat u het land verliet in 1992 keerde u nog geregeld terug naar Sri Lanka tot in 2013. Daarna **zou uw ex-vrouw evenwel zijn gaan klikken bij de Sri Lankaanse overheid in 2016 over uw donaties aan de LTTE** (CGVS p. 7). Daarop zou uw nieuwe vrouw bij terugkeer naar Sri Lanka tijdlang ondervraagd geweest zijn, en meegedeeld zijn dat uw paspoort geblokkeerd was (CGVS p. 7, 8).*

*Hierover kan **ten eerste** opgemerkt worden dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt, niet van uw voorgehouden dienst bij de LTTE of uw donaties vanuit Zwitserland, noch van de intrekking van uw paspoort op basis van de verklaringen van uw ex- vrouw, noch van de aanvaring van uw tweede vrouw met de CID,. U verklaart hierover dat u vroeger wel documenten had omtrent uw sponsoring van de LTTE, maar dat u deze vernietigde (CGVS p. 8). Van de informatie omtrent een mogelijke intrekking van uw paspoort, of hetgeen uw tweede vrouw meemaakte, zou u enkel een brief kunnen bekomen tegen betaling van 2000 euro smeergeld (CGVS p. 8). Het is maar de vraag wat de waarde zou zijn van een dergelijke brief, gezien het duidelijk frauduleuze karakter van een via smeergeld bekomen brief waarvoor “[de opsteller/verzender] kunnen ... hun job verliezen” (CGVS p. 8). In ieder geval kan er dus enkel afgegaan worden op uw verklaringen in deze.*

***Ten tweede** kan ook niet om de vaststelling heen dat u voorafgaand aan uw komst naar België meermaals terugkeerde naar Sri Lanka, laatst in 2013, zonder dat u hier enige problemen ondervond (CGVS p. 7). Dit is een duidelijke indicatie dat u tot op dat moment, ondanks uw voorgehouden*

voormalige lidmaatschap van en donaties aan de LTTE, geen ernstige vrees voor vervolging koesterde. U houdt evenwel voor dat enkele jaren later uw ex-vrouw aan de CID verteld zou hebben dat u een voormalig lid van de LTTE was en geld voor hen inzamelde. U zou evenwel niet weten waarom ze dit deed, en vermoed enkel dat ze kwaad op u was (vragenlijst CGVS dd. 13 augustus 2019, afdeling 3.5.). Dit lijkt onvoldoende om een gegronde vrees op vervolging vast te stellen. Enerzijds is er de vaststelling dat u tot 2013 lijkbare probleemloos heen en weer kon reizen (met als bewijs hiervan de stempels van hetzelfde jaar in het paspoort dat u voorlegde), en anderzijds is er enkel uw blote bewering dat uw ex-vrouw u jaren na de scheiding verklikt zou hebben, om redenen waar u het raden naar hebt. Dit volstaat niet om een vrees voor vervolging aannemelijk te maken.”

Opnieuw komt verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer teneinde deze gevolgtrekkingen *in concreto* te weerleggen. Als zodanig blijven de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven onverminderd overeind.

2.2.2.5. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka niet volstaat teneinde een nood aan internationale bescherming *in concreto* aannemelijk te maken, temeer daar *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers banden met de LTTE:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. U beweert dat u in de jaren 80 lid bent geweest van de LTTE en hen naderhand via donaties financierde. U legt evenwel geen enkel begin van bewijs hieromtrent voor, en kon dit niet aannemelijk maken.”

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Aldus blijft ook deze motivering onverminderd overeind.

2.2.2.6. De Raad stelt vast dat de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Verzoekers Sri Lankaans paspoort bewijst dat hij meermaals terugkeerde vanuit Europa naar Sri Lanka, doch bevat verder geen gegevens die waaruit een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen blijken. De Zwitserse documenten tonen aan dat verzoeker in Zwitserland een verblijfsrecht had, hetgeen op zich niet wordt betwist; doch verder bevatten deze documenten evenmin gegevens waaruit een gegronde vrees voor vervolging in verzoekers hoofde zou kunnen worden afgeleid.

2.2.2.7. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er allerm minst in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT